

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ ВИРАЗКОУТВОРЕННЯ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ РІЗНИХ СПОСОБІВ МОДЕЛЮВАННЯ ПЕПТИЧНОЇ ВИРАЗКИ У ЩУРІВ

Гонко О.Ф., Вахненко А.В., Давиденко С.О., Давиденко О.О.

Наукові керівники: проф. Скрипник І.М., проф. Непорада К.С.

Кафедра післядипломної освіти лікарів-терапевтів

Кафедра медичної, біологічної та біоорганічної хімії

Розробка адекватних природних експериментальних моделей патологічних процесів залишається актуальною, оскільки їх створення дозволяє вивчати нові патогенетичні механізми розвитку, зокрема, пептичної виразки в поєднанні з цукровим діабетом, та впроваджувати нові сучасні методи лікування і профілактики.

Моделювання пептичної виразки шлунка в поєднанні з цукровим діабетом відтворювали дією комплексу чинників: моделювання хронічного

імобілізаційного стресу за К. Kurijama et al. (1984); пероральне введення 10% розчину консервованої жовчі (1 мл/100 г) протягом 12 днів щоденно; дозоване голодування (зменшення стандартного добового раціону на одну третину) протягом 12 днів щоденно; внутрішньочеревне введення алоксану дозою 100 мг/кг одноразово на шостий день. Тваринам контрольної групи вводили лише 10% розчин консервованої жовчі (1 мл/100 г) на фоні дозованого голодування та відтворення хронічного імобілізаційного стресу за К. Kurijama et al. (1984) протягом 12 днів. На 13 добу щурів обох груп забивали під гексеналовим наркозом (50 мг/кг маси тіла внутрішньочеревно) і ретельно оглядали слизову оболонку шлунка за допомогою лупи, заздалегідь промивши його проточною дистильованою водою. Враховували частоту, тяжкість, множинність та загальну площу виразок шлунка.

Ми встановили, що у тварин обох груп частота виразок склала 100%, але в дослідній групі (поєднання пептичної виразки з цукровим діабетом) множинність та тяжкість виразкових уражень шлунка були достовірно вищими порівняно з контрольною групою, відповідно в 3,7 і в 2,7 разу ($3,51 \pm 1,24$ і $13,13 \pm 2,76$ виразок на 1 щура та $2,50 \pm 0,45$ і $6,8 \pm 0,75$ бала; $p < 0,05$). При цьому у тварин дослідної групи в 4,6 разу зростала загальна площа виразок шлунка ($4,45 \pm 1,56$ і $20,56 \pm 4,46$ мм² на 1 тварину).

Вищезазначене свідчить про найоптимальніший, найприродніший і найадекватніший спосіб моделювання пептичної виразки шлунка в поєднанні з цукровим діабетом, оскільки він ураховує провідні патогенетичні механізми розвитку поєднаної патології в людини.